

1935

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'—ΤΟΜΟΣ 42^{ος}

1
5
50

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ Η ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΟΙΝΗΣ Η ΤΕΤΑΡΤΗΣ
ΔΩΡΕΑ, ΔΑΝΕΙΟΝ, ΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΗΜΕΡΟΜ. 26-4-85
ΑΡΙΘ. 3500

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἀετός (ὁ)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ :

Ἀδελφούλα μου (ἡ) σελ. 32. — Ἀθήνα (ἡ) τὴ νύχτα, 320. — Ἀμαρτία ἀπ' τὸ Θεό, 284. — Ἀνδρῶν Χ. Χ., 236. — Ἀνδρεάδης Α. Μ., 332. — Ἀνέστη Χριστός, 260. — Ἀνοιξη, 224. — Αὐγουστος, 449. — Βασιλικὸς (ὁ), 140. — Βέρον (ὁ) Πολωνός, 248. — Βίτωρ Οὐγκώ, 176. — Διαβάσματα, 344. — Διγλωσσία, 296 — 25ῃ Μαρτίου, 200. — Ἐνα μυστήριον, 44 — Ἐνας πόνος, 104. — Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, 476. — Ἡμέρα (ἡ) τῶν ζώων, 524. — Θεάματα γιὰ παιδιά, 80. — Θέατρο καὶ κινηματογράφος, 465. — Ἰδανικά (τὰ) 164. — Ἰνδιάνα, 440. — Καϊμένα (τὰ) τὰ πουλάκια, 488. — Κάπνισμα (τὸ) καὶ ἡ γυναίκα, 428. — Κούμαρα. 560. — Κριτικὴ (ἡ), 608. — Κρότος (ὁ) τῆς χαρᾶς, 272 — Μαθητικὰ περιοδικὰ, 92. — Μία ἀλεπού, 548. — Μία νέα ποιήτρια, 617. — Μισούλης, 356. — Μικρότερη (ἡ) ἡθοποιός, 572. — Παιδικὴ (ἡ) ζωὴ τοῦ Ίψεν, 536. — Πάλλης Ἀλέξανδρος, 212. — 57ον ἔτος, 20. — Πνεύματα (τὰ), 392. — Ποδιά (ἡ), 500. — Πρόγραμμα, 128. — Πρωτοβόχια, 512. — Σάν παραμῦθι, 584. — Σαρακοστή, 188. — Στὸ λουλουδόκηπο, 308. — Στὸ ραδιόφωνο, 152. — Στὸ χαρτοπωλεῖο, 117. — Τί νὰ τῆς πῶ; 404. — Φοιτῆται (οἱ), 56. — Φυσικὴ ζωὴ, 416. — Φωτιές (οἱ) τοῦ Ἀη Γιάννη, 380. — 1935, 68. — Χούφτας (ὁ), 369.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ : σὲ κάθε φύλλο ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ 53ου.

ΑΕΤΟΣ (ὁ) ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΤΡΟ : Μυθιστόρημα ὑπὸ Marguerite Bourget (μὲ 51 εἰκόνες) εἰς τὰ φύλλα 1—29.

Ἀλυσίδα (ἡ)

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ :

Ἀπαρηγόρητος, 327. — Ἀστρονομία (ἡ) τοῦ χότζα, 299, Βούση (ἡ) τῆς τύχης, 158. — Δύο κατεργάρηδες, 101. — Ἐμένα εἶπε νὰ φωνάξω, 183. — Ζητιάνος (ὁ), 255. — Ζητιάνος (ὁ) τοῦ μεσημεριοῦ, 327. — Ἠγούμενος (ὁ) τοῦ λόγου, 171. — Καρύδια καὶ καρπούζια, 593. — Μάντης χωρὶς νὰ θέλῃ, 281. — Ὅποιος ἔχει τὴ βούλα, 110.

Αν κερδίζαμε τὰ πέντε ἑκατομμύρια (Κωμῳδία μονόπρακτο (μὲ εἰκόνες)	Σελ. 516, 521, 535
Ἀποσπασμα ἀπὸ μιὰ διαθήκη	3
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:	
Ἀποτελέσματα 266ου Διαγων. (Λύσεων)	250
Ἀποτελέσματα 267ου Διαγων. (Λύσεων)	430
Ἀποτελέσματα 269ου Διαγων. (Ἀσκήσεων)	562
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγων. Ζωγραφικῆς (μὲ 8 εἰκόνες)	106, 113, 118, 130
Ἀποτελέσματα Διαγων. Διηγήματος	69, 82
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγων. Καλλιγραφίας	550
Ἀποτελέσματα τοῦ Α' Διαπλασιακοῦ Διαγων. τοῦ Ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Μπάρι	262
Ἀποτελέσματα τοῦ Β' Διαπλασιακοῦ Διαγων. τοῦ Ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Μπάρι	442, 450, 458
Ἀποτελέσματα τοῦ Γ' Διαπλασιακοῦ Διαγων. τοῦ Ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Μπάρι	598
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγων. Στίξεως	10
ΑΠΟ ΤΟ ΑΛΛΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΝΤΡΟΤΟΙΧΟΥ:	
Μυθιστόρημα ὑπὸ Berthe Bernage (μὲ 22 εἰκόνες) εἰς τὰ φύλλα 30—42	
Ἀράχνη καὶ μέλισσα	542
Ἀσπρὸ (τὸ) πουλί	314
Ἀστρομάτα (ἡ) (μὲ 1 εἰκὼνα)	289, 302
Αὐτοκράτειρα (ἡ) τῆς Κίνας	507
Ἀφηρημένη (μονόλογος) (μὲ 2 εἰκόνες)	280
Βασιλιάς (ὁ) Δῆρ	508
Βασιλοπούλα (ἡ) μὲ τὰ μαβιά μάτια (μὲ 1 εἰκὼνα)	256, 268
Βοριάς (ὁ) λέει τὴν ἱστορία του	66
Γαρουφαλιά (ἡ) (παραμῦθι)	137
Γάτα (ἡ) ποὺ ἔφαγε ὅλα τὰ πουλάκια (μὲ 5 εἰκόνες)	317
Γιὰ τὸ σιγατόπεδό σας (μὲ 12 εἰκόνες)	499
Γιολάντα (ἡ) στὸ μαγεμένο περιβόλι (παραμῦθι)	328
Γλυκοφιλοῦσα (ἡ) (διήγημα τοῦ Παπαδιαμάντη)	421, 436
Γνωμικά	519, 543

ΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:

272ος Διαγων. Λύσεων	10
273ος Διαγων. Λύσεων	166
274ος Διαγων. Λύσεων	322
275ος Διαγων. Λύσεων	478
276ος Διαγων. Ἀσκήσεων	574
36ος Διαγων. Ξεσπαθώματος	610
Διαγωνισμὸς Διηγήματος	394
Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς	406
Μικρὸς Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας	574
Μικρὸς Διαγωνισμὸς Κρυπτογραφικοῦ	406
Διαγωνισμὸς Λευκῶν Λέξεων	418
Γ' Ραδιοφωνικὸς Διαγων. τοῦ σναθμοῦ Μπάρι	467
Μικρὸς Διαγωνισμὸς Στίξεως	394
Μικρὸς Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας	406
Ἰπλάσις (ἡ) στὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τοῦ Μπάρι	107
Ἰλὸ τραγοῦδι	148
Ὁ ἐκπλήξεις (μὲ 4 εἰκόνες)	389

ΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ:

Ἑλένη Δ. Διαμαντῆ, 31.—Νίκη Σ. Θεοδωρίδου, 31.—	
Ἄγις Α. Κασιγόνης, 589.—Κωνστ. Α. Ματσάλης, 589.—	
Μπετόβεν, 589.—Νίκος Π. Πάνου, 589.—Ζωρζέττα	
Περγαντῆ, 31.—Μαρία Περγαντῆ, 31.—Ἄννα Ἑμ. Περγράκη, 31	
Ὁνέες γατιῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ	229
Ὁνέες παιδιῶν ἐκ τοῦ φυσικοῦ: 30, 37, 54, 90, 102, 126, 145, 163, 217, 313, 330, 349, 433, 449, 465, 497, 541, 553, 577, 601, 617.	

Ὁνέες ζώων ἐκ τοῦ φυσικοῦ:	139, 174, 456, 469, 571
Ἰτακοὶ Διαγωνισμοὶ γιὰ τὸ καλοκαίρι	394, 406, 418
Ἰληνικά τοπεῖα (μὲ 3 εἰκόνες)	365, 378, 414
Ἰα ἀπρόοπτο στὴ βρύση (μὲ 3 εἰκόνες)	582
Ἰα μικρὸ λάθος (μὲ 1 εἰκὼνα)	390
Ἰα παιδι εὐτυχισμένο	122
Ἰας ψαρός καὶ μιὰ χελώνα (μὲ 4 εἰκόνες)	329
Ἰα χρήσιμο παιγνίδι (μὲ 2 εἰκόνες)	224
Ἰοχα παιδιά (μὲ 1 εἰκὼνα)	391
Ἰυπνος (ὁ) πίθηκος καὶ ὁ κουτὸς σκύλος (μὲ 4 εἰκόνες)	175
Ἰγόχειρο (τὸ) στὴν τάξη μου	196
Ἰυχισμένο (τὸ) βασιλόπουλο	553, 568
Ἰτά (οἱ) βασιλοπούλες (παραμῦθι)	160
Ἰυρος (ὁ) λέει τὴν ἱστορία του	101
Ἰγραφιμένα αὐγά τοῦ πάσχα (μὲ 1 εἰκὼνα)	258
Ἰτανὴ (ἡ) κούκλα (μὲ 1 εἰκὼνα)	304, 316
Ἰέρα (ἡ) τῶν ζώων (μὲ 2 εἰκόνες)	512, 522
Ἰατος (ὁ) καὶ ἡ ἀνάσταση μιᾶς κούκλας	76
Ἰιά (τὰ) τῆς δεξαμενῆς (μὲ 4 εἰκόνες)	271
Ἰία	101
Ἰορία (ἡ) τῆς Λίτσας	136
Ἰορία (ἡ) ἀπὸ τοὺς δώδεκα μῆνες	125
Ἰουρομάχη (ἡ)	601
Ἰουρούγια (τὰ) ἐγγόνια καὶ τὰ παλιὰ	8
Ἰε ἐκόντηνε ὁ μπέμπης (μὲ 4 εἰκόνες)	457
Ἰέλλο (τὸ) μὲ τὰ φτερά καὶ τὸ λάθος τοῦ κυνηγοῦ (μὲ 4 εἰκόνες)	17
Ἰω στὴν ἀκροθαλασσίᾳ	496
Ἰι (τὸ) πιὸ ψηλά (μὲ 3 εἰκόνες)	509
ἸΩΤΟΣ (ἡ) ΤΟΥ ΝΩΕ: Γιὰ πολὺ μικρὰ παιδιά (μὲ 40 εἰκόνες) εἰς τὰ φύλλα 31—53	
Ἰκος (ὁ)	217
Ἰκ (τὸ) καὶ ὁ ἀράρης, ἡ μιὰ ἀσύνητη ἐπίδειξη (μὲ 4 εἰκόνες)	306
ἸΡΟΝΟΜΙΑ (ἡ) ΤΟΥ ΦΑΚΙΡΗ: Μυθιστόρημα ὑπὸ Eudoxie Dupuis (μὲ 34 εἰκόνες) εἰς τὰ φύλλα 1—53	
Ἰέλλα (ἡ) τοῦ βασιλικοῦ (λαϊκὸ παραμῦθι)	532
Ἰμικά πουλιά	454
Ἰκουβάγια (ἡ) καὶ ὁ λαγός	483
Ἰτοι (οἱ) (λαϊκὸ παραμῦθι)	412
Ἰνιάς Νάσος	220, 229
Ἰκδελὸς (ὁ) καὶ ὁ ὀδοντογιατρός του (μὲ 2 εἰκόνες)	421
Ἰά (ἡ) Ζιγκαρώ	426
Ἰά (ὁ) συμπεδαλένιος (λαϊκὸ παραμῦθι)	485
Ἰάντες (ὁ) λέει τὴν ἱστορία του	76
Ἰτάρι καὶ πίθηκος (μὲ 4 εἰκόνες)	485
Ἰλούδι (τὸ) ἀπὸ τὴν Ταϊτῆ	62
Ἰημα μουσικῆς (μὲ 2 εἰκόνες)	186

Μαθήματα (τὰ) τῆς Μίςς	Σελ. 197, 208
Μαργαριτάρι (τὸ) τῆς νεράιδας	433, 447
Μαρμαρυγές	135
Μεγάλη (ἡ) προθυμία τοῦ Ἀζώρ (μὲ 4 εἰκόνες)	545
Μετριοφροσύνη	63
Μηλιά (ἡ) (Χριστουγεννιάτικο) διήγημα	37, 52
Μία ἐκδρομὴ στὴν Ὀλυμπία	340
Μιά καινούρια παγίδα γι- ἀλεπούδες (μὲ 4 εἰκόνες)	616
Μία παράξενη χελώνα (μὲ 3 εἰκόνες)	198
Μία ραгдаία βροχὴ ἀπὸ δάκρυα (μὲ 4 εἰκόνες)	401
Μολιέρος	184
Μπαλλόνι (τὸ) καὶ ἡ καρακάξα, ἡ μιὰ ἐπικίνδυνη λεία (μὲ 4 εἰκόνες)	293
Μυγδαλιά (ἡ) καὶ ὁ τζιτζικας (λαϊκὸ παραμῦθι)	349, 364
Μυστικὸ (διάλογος) (μὲ 1 εἰκὼνα)	368, 376
Μύτη (ἡ) (παραμῦθι)	4, 16
Νάταν ἡ ζήλεια ψάρα θὰ ψάριζε ὅλη ἡ χώρα (μὲ 3 εἰκόνες)	341
Νέα (τὰ) τοῦ 1936	594
Νεράιδα (ἡ) Χρυσορόδινη (παραμῦθι)	341, 357
Νοτιάς (ὁ) λέει τὴν ἱστορία του	88
ΟΔΥΣΣΕΙΑ (ἡ) ΤΟΥ ΦΟΥΦΟΥΛΗ: Μία ἀληθινὴ ἱστορία (μὲ 18 εἰκόνες) στὰ φύλλα 43—49	
Παιδιά ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον (2 εἰκόνες)	78, 607
Παιδικὲς ψυχές	338
Παιδικὴ (ἡ) ζωὴ τοῦ Λασκαράτου	605, 616
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ: σὲ κάθε φύλλο ἀπὸ τὸ 1—53.	
Παιχνίδια (τὰ) τῶν ζώων	245
Παρεκκλήσι (τὸ) τ' Ἀρχαγγέλου	577, 589, 604
Πάσχα (τὸ) πλησιάζει	244
Πεζουριά (ἡ)	111
Πέντε (οἱ) αἰσθήσεις (μὲ 5 εἰκόνες)	247
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ (οἱ) ΤΟΥ ΦΛΩΡΟΥ: Μυθιστορηματὰκι γιὰ μικρὰ παιδιά (μὲ 20 εἰκόνες) εἰς τὰ φύλλα 1—15	
Πηδηχτούλης (ὁ) καὶ ἡ Χιόνα	401
Πολεμικὴ (ἡ) κολοκύθα	400
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ σὲ κάθε φύλλο ἀπὸ τὸ 1—53	
Προσμένοντας	145
Πρῶτὴ ἡμέρα σχολεῖο (Δραματὰκι μονόπρακτο (μὲ εἰκὼνα)	570, 581, 593
Πρωτοχρονιά (ἡ) (μὲ εἰκὼνα)	61
Πῶς ἡ θεία μου ἔμαθε νὰ ράβῃ	615
Ραχάι (τὸ) (λαϊκὸς μῦθος)	508
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ σὲ κάθε φύλλο ἀπὸ τὸ 1—53	
Σημῦδα (ἡ) καὶ τ' ἀστέρι	377, 388
ΣΚΥΛΙΑ (τὰ) ΤΗΣ ΔΑΝΑΗΣ: Ἀνάγνωσμα γιὰ μικρὰ παιδιά (μὲ 15 εἰκόνες) εἰς τὰ φύλλα 16—30.	
Σκύλος (ὁ) καὶ τὸ καλύβι του (λαϊκὸς μῦθος)	86
Στὸ ζωολογικὸ κήπο (μὲ 3 εἰκόνες)	67
Στὸν Ἀσάν-ἀγά	209
Στὸ νησί	544, 556, 569, 580, 592
Στὸν περὶπατό (μὲ 1 εἰκὼνα)	265
Στὸ σχολεῖο τῶν πελεκάνων (μὲ 2 εἰκόνες)	5
Τ' ἀγνάνεια (διήγημα τοῦ Παπαδιαμάντη)	472
Ταξιδάκι (τὸ) τοῦ νοῦ	484
Τελευταῖο βιβλίον	89
Τίγρις (ὁ) καὶ ὁ γάτος	109
Τί φοβερὸ σκύληκι (μὲ 2 εἰκόνες)	212
Τριαντάφυλλο καὶ κρίνος (μὲ 1 εἰκὼνα)	606
Τσακώματα (τὰ) (μὲ 2 εἰκόνες)	232
Ἰγρητέρα (διήγημα τοῦ Παπαδιαμάντη)	16, 28
Ἰγρηφάνεια (ἡ) τοῦ ἀνθρώπου (μὲ 1 εἰκὼνα)	148
Φθινόπωρο	584
Φοῦρος καὶ τάφος (πασχαλινὸ διήγημα)	256
Φρεσκοβαμμένος (ὁ) πάγκος (μὲ 6 εἰκόνες)	103
ΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ: Ἀπρόοπτο, 75.—Ἐκδίκηση (ἡ) τοῦ πατέρα, 207.—Καλὸς γιατρός, 293.—Μὲ τὸ δίκιο του, 195.—Σελλωμένο, 219.—Συγγρός καὶ Γρίβας, 231.—Τί ὥρα κάνεις; 176.	
Χιγοπαρνά χρυσάφια	29
Χιόνα (ἡ)	520
Χορεύτριες (οἱ)	462, 470
Χριστουγεννιά (τὸ) τοῦ παπᾶ-Βαγγέλη	53, 64
Χριστουγεννιάτικα παπούτσια	40
Χωρὶς (ὁ) καὶ τ' ἀγγούρια	567
Ψέμμα (τὸ)	266

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελ.		Σελ.	
555	Κόρη μου, σὲ ποιὸν κόσμον σέχω φέρει	291	Πλοῖτα (τά)
75	Κούκλα (ἡ) τῆς Ἑλένης	27	Προσευχή
183	Κρυφὴ θλίψη	89	Πρωτ
340	Κυνηγητὸ (τὸ)	231	Πρώτῃ μέρᾳ σχολεῖο
148	Κυπαρίσσια	399	Πρωτομάστορας
305	Λίτσα	356	Πρωτοχρονιά
39	Μεσημέρι	243	Πύργος (ὁ)
578	Μητέρα (ἡ)	435	Σαλπικτῆς (ὁ)
593	Μιά μικρούλα μὲ καλὴ καρδιά	87	Σὰν μεγαλώσω ποιά δουλειὰ νὰ
320	Μονόλογος (ὁ) τῆς Μαρίτας	375	βρῶ
243	Μυρμήγκι (τὸ)	363	Σαοῦλ (ὁ) στὴ μάγισσα τοῦ Ἐνδῶρ
351	Ναυτόπουλο	188	Σκουλήκι κι' ἄλεπού
482	Ὄνος καὶ λεοντὴ	614	Σοννέτο
530	Ὅσα δὲ φθάνει ἡ ἄλεπού	135	Στὴ Βηθλεὲμ
171	Παιδί (τὸ) στὸ σχολεῖο	520	Σύννεφο (τὸ)
387	Παπποῦς (ὁ) καὶ τὸ ἐγγόνι	99	Τζαννῆς (ὁ)
51	Παραθύρι (τὸ) τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ	471	Τσίρος (ὁ) καὶ τὸ γουρουνάκι
557	Παραμονὴ πρωτοχρονιάς	172	Ὕπνος (ὁ)
279	Παραμυθάκι	567	Φιλία (ἡ)
476	Πασχαλινὸ	267	Φτωχὸς (ὁ) καὶ τὸ σκυλί του
51	Πειρασμὸς (ὁ)	248	Χάρος καὶ ψυχὴ
3	Πεταλούδα (ἡ)	507	Χειμωνιάτικο
125	Πετεινὸς (ὁ)	542	Χριστουγεννιάτικες καμπάνες
135	Πλάϊ στὸν ἀδερφὸ πὺν κοιμᾶται	615	Ψαροπούλα
455			ὦ, νάταν...

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 400 εἰκόνες καὶ κοσμήματα

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκειρισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας — Ἐγκύκλιος ἀρ. 30, ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1932 —
ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΤΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμὲς 100. Ἐξέ-
μνην δραχ. 55. Τρίμηνν δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γρόσια διατμ. 50,
Ἀμερικῆς δολλάρια 3. — Ἀγγλίας καὶ ὧων ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξέμνηνοι καὶ Τρίμηννοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἄλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β' — Τόμος 42ος

Ἀθήναι, 1 Δεκεμβρίου 1934

Ἔτος 57ον. — Ἀριθ. 1

Ο ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΤΡΟ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ὑπὸ MARGUERITE BOURGET

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Γκν

Στὸν ἱππόδρομον τοῦ Μαυριόζ, κον-
τὰ στὸ Αἰξ-λὲ-Μπαῖν ὁ ἀνθοπόλεμος
χαλοῦσε κόσμον.

Καμμιὰ ἄλλη χρονιά δὲν εἶχε γιορ-
τασθεῖ αὐτὴ ἡ ἡμέρα μὲ τόση μεγα-
λοπρέπεια καὶ πρωτοτυπία. Δὲν χόρ-
ταινε κανεὶς νὰ βλέπῃ νὰ περνοῦν
τὰ ωραιότατα ἀμάξια, ἄλλα στολι-
σμένα μὲ σπάνια, θαυμάσια λουλού-
δια ποὺ σχημάτιζαν καλλιτεχνικὲς
γυρλάντες κι' ἄλλα πάλι, γι' ἀντίθε-
ση, μὲ μπουκετάκια ἀπὸ ἀγριολού-
λουδα ποὺ τοὺς ἔδιναν μιὰ ξεχωρι-
στὴ χάρη.

Φυσικὰ στὴ γιορτὴ αὐτὴ εἶχαν μα-
ζευτεῖ ὅλοι οἱ κοσμικοὶ παραθεριστὲς
τοῦ Αἰξ. Ἀπειρο πλῆθος συνωστί-
ζονταν πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα τοῦ ἱπ-
ποδρόμου καθὼς καὶ στίς ἐξέδρες ὅ-
που κάθονταν οἱ «ἐπίσημοι».

Στὴν πρώτη σειρὰ ἦταν καθισμέ-
νη μιὰ ἡλικιωμένη κυρία, ντυμένη μ'
ἓνα ὠραῖο μαῦρο δαντελλένιο φόρεμα

καὶ στολισμένη μὲ μερικὰ βαρεῖα
παλιὰ διαμαντικά. Κάτω ἀπὸ τὸ
μεταξωτὸ καπέλλο τῆς φαίνονταν τὰ
δολόφεικα μαλλιά τῆς ποὺ ἔμοιαζαν
σὰν ἀσημένια.

Μέσα σὲ τόσο κόσμον, μέσα σὲ τό-
σες ὁμορφες καὶ καλοντυμένες κομ-
ψὲς νέες, μιὰ γριά κυρία θὰ μπορού-
σε βέβαια νὰ περάσῃ ἀπαράτηρητη.
Μὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν προσέξῃ
κανεὶς τὴν μαρκησίαν ντὲ Ναβάιγ.
Δίχως νὰ τὸ θέλῃ, ὁ καθένας γύριζε
τὸ κεφάλι του νὰ ἰδῇ τὴν ὠραία αὐτὴ
ἡλικιωμένη κυρία μὲ τὸ εὐγενικὸ ὄ-
φος, τὴν ἀριστοκρατικὴ ἐμφάνιση. Καὶ
τὴν ἐμφάνισή αὐτὴ τὴν ἔκανε ἀκόμη
πιο συμπαθητικὴ ἢ γλύκα καὶ ἡ κα-
λοσύνη ποὺ ἦταν ἀπλωμένη στὸ λε-
πτὸ πρόσωπό της καὶ ποὺ ἀντιφεγ-
γίζονταν τὰ γαλανὰ μάτια της.

Ἡ μαρκησία ντὲ Ναβάιγ παρα-
κολουθοῦσε χαμογελώντας τὸν ἀνθο-
πόλεμον ἐνῶ συζητοῦσε μὲ τὴ φίλη
της, τὴν κυρία Γκεμπράς ποὺ εἶχε
ἔρθει τὴν προηγούμενη ἀπὸ τὸ Αἰξ.

— Δὲν μοῦ λέτε, ἀγαπητὴ μου,
ρώτησε ἑξαφνα ἡ κυρία Γκεμπράς,
ἀκολουθεῖτε πάντοτε πιστὰ τὴν ὠ-
ραία σας παλιὰ συνήθεια;

Τὸ πρόσωπο τῆς μαρκησίας φω-

τίσθηκε μ' ἓνα εὐτυχισμένο χαμόγελο.

— Θέλετε νὰ πῆτε ἀν' ἐξακολουθεῖ
ἀκόμη νὰ μαζεῦω γύρω μου κάθε
καλοκαίρι ὅλα μου τὰ μικρανψίδια;
Μὰ ὅλο τὸ χρόνο χαίρομαι μ' αὐτὴ
τὴν ἰδέα. Εἶναι ἡ μεγαλύτερη χαρὰ
μου!

— Τύχη ποὺ τὴν ἔχουν τοῦτα τὰ
παιδιά! ἔκανε ἡ κυρία Γκεμπράς.
Νάχουν μιὰ θεία ποὺ γὰ τὰ λατρεύῃ,
ποὺ δὲν ξέρεῖ τί νὰ πρωτοκάνῃ γιὰ
νὰ τὰ διασκεδάσῃ, νὰ περνοῦν τὸ κα-
λοκαίρι τοὺς στὴν πὶὸ ὠραία ἐξοχὴ
ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ,
στὸν πύργο σας τοῦ Ναβάιγ. Μὰ τὴν
ἀλήθεια, ἀγαπητὴ μου, τοὺς ζηλεύω
τοὺς μικροὺς προσκαλεσμένους σας.
Πόσους ἔχετε μαζέψει φέτος;

— Γιὰ σταθῇτε. Καμμιὰ δεκαριά,
πιστεύω. Τὰ μικρανψίδια μου, τὸν
Πέτρο Μπρετοννέ, καὶ τὸν Ἀμωρὸ
καὶ τὴν Αἰλιαν Αἰγκυέρτ. Μιὰ φίλη
τῆς Αἰλιαν, τὴν μικρὴ Ἐδὺθ Σδέ-
σεγκαμ ποὺ θὰ ἔχετε βέβαια ἀκούσει
τὴ ρωμαντικὴ ἱστορία της. Τοὺς τρεῖς
μικροὺς Σαῖν-Σαρλέν, τρία διαβολά-
κια τεσσάρων πέντε καὶ ἑξὶ ἐτῶν ποὺ
εἶναι ἡ χαρὰ κι' ὁ τρόμος τοῦ σπι-
τιοῦ μας μὲ τὰ τρελλὰ παιχνίδια τους.
Τέλος τίς δυὸ ἀνιψιές μου, τὴ Μαρ-

χαρίτα και τη Μαρία-Ρόζα ντε Ναβάιγ. Οι γονείς τους μού τις έχουν εμπιστευθεί για ένα μήνα, ένδωσ' αυτοί ταξιδεύουν στην Όλλανδία. Θα σ' τις γνωρίσω και θα ιδήτε τί χαριτωμένες πού είναι. Ίδιως ή μικρή είναι ένα εξαιρετικό πλάσμα και ομολογώ πως της έχω ιδιαίτερη αδυναμία. Φυσικά δεν σ' αναφέρω τον έγγονό μου, τον μικρό μου Γκύ.

Τα τελευταία αυτά λόγια ή μαρκησία τα έλεγε με ένα τρυφερό καμάρι.

— Όλες οι ελπίδες μας κρέμονται απ' αυτό το παιδί, εξακολούθησε. Είναι το μόνο πράγμα που μ' ελπίσκει στον κόσμο. Κι' είναι στ' αλήθεια όπως τον ονειρευόμαστε να γίνει: καλός, έξυπνος και παιδί με καρδιά. Έχουμε άφοσιώσει ολόκληρη την ζωή μας σ' αυτό το αγόρι από τότε που έμεινε ορφανό, τριών ετών μικρούλι. Γι' αυτόν και μόνο ζούμε και βλέποντάς τον ξεχνάμε όλες τις πίκρες μας.

— Πιστεύω πως το δώσατε μια λαμπρή ανατροφή, είπε ή κυρία Γκεμπράς. Και, καθώς έμαθα και οι σπουδές του πηγαίνουν θαυμάσια.

— Δεν θέλω να ψευτοπερηφανευθώ, είπε ή κυρία ντε Ναβάιγ, αλλά πραγματικάς ο Γκύ έχει αληθινή ιδιοφυΐα στις πρακτικές επιστήμες και ιδίως στα μαθηματικά. Επηρε με άριστα το δίπλωμά του από το Πρακτικό Λύκειο και τον Όκτώβριο θα μπή στο Πολυτεχνείο. Τώρα κατά τις διακοπές του, κάνει πρακτική εξάσκηση στη μηχανική σ' ένα μεγάλο εργοστάσιο αεροπλάνων κοντά στο Αϊξ, πού ο διευθυντής του είναι πολύ φίλος με τον άνδρα μου.

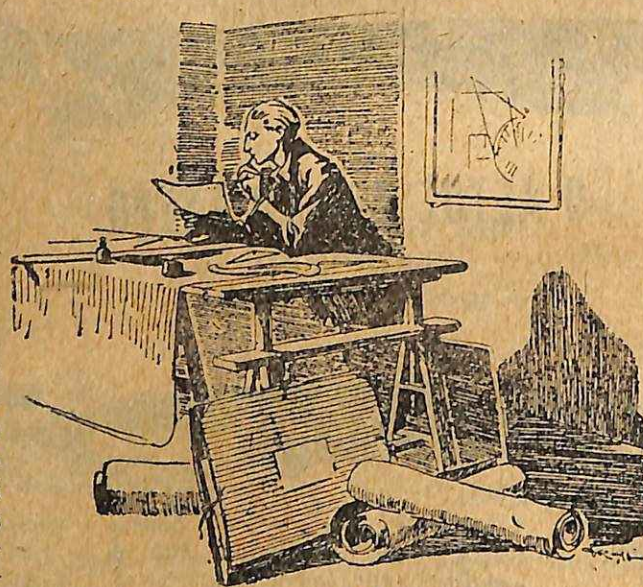
— Άγαπητή μου, είσατε πολύ τυχερή γιαγιά.

Το ευτυχισμένο χαμόγελο στ' αλήθεια της γιαγιάς κυρίας έγινε πιο έντονο ακόμη.

— Α, πραγματικά ήταν περήφανη για τον έγγονό της, και πολύ περήφανη μάλιστα. Γιατί ήταν και κάτι άλλο ακόμη πού την έκανε να καμαρώνει κι' αυτό δεν το είχε πει στη φίλη της. Ήταν ακόμη μυστικό και δεν το γνώριζε παρά μονάχα ο Γκύ, ή γιαγιά του κι' ο παππούς του. Δυό μήνες πριν, εκεί πού καταγιόταν με διάφορες έρευνες, στη μηχανική, ο νεαρός σπουδαστής είχε ανακαλύψει ένα μηχανήμα πού του φάνηκε πολύ πρωτότυπο και χρήσιμο. Ήπείθαλε άμέσως τα σχέδιά του στον διευθυντή.

Το πρόχειρο σχέδιό του Γκύ το έκανε έντύπωση και σκέφθηκε πως θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει την ιδέα του. Με διάφορες, λοιπόν, μεταβολές και τελειοποιήσεις ή αρχική εφεύρεση του Γκύ εξέλιχθηκε σ' ένα μοναδικό μηχανήμα κατάλληλο για τα στρατιωτικά αεροπλάνα, πού σε καιρό πολέμου θα μπορούσε να προσφέρει ανυπολόγιστες υπηρεσίες στην αεροπορία. Τις ήμέρες ακριβώς αυτές ο διευθυντής του εργοστασίου έτοιμάζε μια έκθεση για το Υπουργείο των Στρατιωτικών όπου θα ανέφερε όλα τα σχετικά με το μηχανήμα και με τη χρησιμότητά του.

Μπορούσε λοιπόν να μ' ην είναι πε-

«Ο Γκύ καταγιόταν με διάφορες έρευνες στη μηχανική.» (Σελ. 2, στ. α').

ρήφανη ή γιαγιά γιαγιά, άμα συλλογίζοταν πως ο Γκύ, το αγαπημένο της αγόρι, ήταν ο πρώτος πού είχε πιάσει την ιδέα γι' αυτό το σπουδαίο μηχανήμα και πως μ' αυτό τον τρόπο είχε προσφέρει μια υπηρεσία στην πατρίδα του; Μόνο, μ' αυτή τη σκέψη ένοιωθε την καρδιά της να φουσκώνει από χαρά και συγκίνηση.

— Πού είναι λοιπόν οι καλεσμένοι σας; ρώτησε ξαφνικά ή κυρία Γκεμπράς πού δίχως άλλο έβρισκε πως οι ρεμβασμοί της φίλης της κρατούσαν σ' αν κάπως πάρα πολύ.

— Α, με συγχωρείτε. Γέραςα, βλέπετε, και αφαιρούμαι εύκολα. Θα σ' τις παρουσιάσω άμέσως τους μικρούς μου καλεσμένους. Οι μαμάδες βρίσκονται στην αντικρινή εξέδρα, εκεί πού σ' δείχνω με τη βεντάλια μου. Τ' αγόρια μας, ο Γκύ, ο Πέτρος και ο Άμωρ είναι κάτω, όρθιοι πίσω από τα κάγκελα. Στέκονται εκεί για

να μπορούν να βομβαρδίζουν εύκολότερα με λουλούδια τις αδελφές και τις ξαδέλφες τους. Ο Γκύ είναι ο πρώτος απ' άριστερά.

Ο Γκύ ήταν ένα όμορφο, ψηλό αγόρι δεκαέξι ως δεκαεπτά ετών, καλοκαμωμένο, με ξανθά μαλλιά ριγμένα προς τα πίσω, πού άφηναν ελεύθερο το όμορφο μέτωπό του και με μάτια γαλανά, γελαστά και ειλικρινή πού έδειχναν έναν ανοικτόκαρδο και τίμιο χαρακτήρα. Άλλωστε ολόκληρο το πρόσωπό του ήταν από ε' είναι πού με το πρώτο αντίκρυσμα έμπνέουν την εμπιστοσύνη και την συμπάθεια.

— Και οι μικρές δεσποινίδες πού κρύβονται; ρώτησε πάλι ή κυρία Γκεμπράς.

— Η γιαγιά μαρκησία χαμογέλασε με κάποια άμηχανία.

— Τι τα θέλετε, είπε. Η Μαρία-Ρόζα είχε μεγάλη επιθυμία να λάβει μέρος στη γιορτή. Επέμεινε λιγάκι. Όχι πολύ, δηλαδή, γιατί ούτε εγώ ούτε κανένας άλλος δεν μπορούμε, να της άρνηθούμε τίποτε. ή μικρούλα αυτή είναι σωστή μάγισσα. Για να μ' ην σ' τα πολυλογώ, τελοςπάντων, είπα ν' ανθοστολίσουν ένα άμάξι για τα κορίτσια μας και θα το ιδήτε τώρα να περνάει. Είναι άλλωστε ένα από τα όμορφατε-ρα.

Η κυρία Γκεμπράς έβγαλε τα γέλια.

— Καλά το λένε για σ' τις, πως άφήνεται ν' ας τυραννούν τ' άνίψια σας.

— Μ' ην με κοροϊδεύετε. Νά, τ' αιδιά μου. Κοιτάξτε τα και π' ηντε μου αν τ' άμάξι τους δεν είναι χαριτωμένο.

Αυτό στ' αλήθεια θα ήταν αδύνατο να τ' άρνηθη κανείς. Το άμάξι πού περνούσε εκείνη τη στιγμή μπροστά απ' την εξέδρα ήταν ωραιότατο. Ήταν ένα ελαφρό, ψάτινο, ανοικτό άμαξάκι, σκεπασμένο ολόκληρο με τριανταφυλλίες γάζες και με άσπρα τριαντάφυλλα.

Από τις τέσσερις γωνίες του άμαξιού ανέβαιναν γυρλάντες από τριαντάφυλλα πού ένώνονταν στην κορυφή σ' ένα πελώριο μπουκέτο. Πάνω από το μπουκέτο, μια μεγάλη πεταλούδα από τριανταφυλλιά γάζα έμοιαζε σ' αν να ρουφούσε το μέλι των λουλουδιών και κάτω από την άπαλη αύρα πού φυσούσε κουνούσε ελαφρά τα φτερά της. Το άμάξι το έσερναν δυό μικρά χιονόλευκα «πόνεϊ», με τριανταφυλλιά χάμουςα στολισμένα

με μπουκέτα από τριαντάφυλλα.

Μέσα σ' αυτή την άνοιξη φωλιά βρίσκονταν τέσσερα χαριτωμένα κοριτσάκια. Ήταν και τα τέσσερα ντυμένα με φορεμάτια από τριανταφυλλί τούλι, γαρνιρισμένα με γυρλάνδες από αληθινά τριαντάφυλλα και φορούσαν όμοια τούλινα καπέλλα πού κι' αυτά είχαν την ίδια αιθέρια γαρνιτούρα. Έτσι όπως κάθονταν κι' οι τέσσερις παρουσίαζαν την πιο χαριτωμένη εικόνα.

— Κοιτάξτε τις, είπε ή κυρία ντε Ναβάιγ. Η ξανθή είναι ή Έδιθ. Η πολύ μελαχροινή είναι ή Λίλιαν. Αυτή με τις κοτσίδες είναι ή Μαργαρίτα. Κι' ή άλλη ή Μαρία-Ρόζα.

Η κυρία Γκεμπράς σήκωσε τις λορνιέτες της και κοίταξε. Όχι, ή κυρία ντε Ναβάιγ δεν είχε πει καμμία υπερβολή λέγοντας πως ή άνιψία της ήταν μια μικρή μάγισσα.

(Άκολουθεί)

Κ' ΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΑΙΔΙ

Με το καλάθι και με το βιβλίο Χαίρετ' ο καθένας πού θα το ιδεί, Ίσ' να πηγαίνει πάντα στο σχολείο Με χαρό και ζήλο το καλό παιδί.

Τί χρυσό παιδάκι, μέσ' στην τάξη πρώτο Στην σπουδή, στην πάστρα, στη διαγωγή Και στο σπίτι ακόμα παίζει δίχως κόπο, Κι' ούτε θέλει έξω μοναχό να βγί.

Λέει την προσευχή του, κάνει το σταυρό του. Των γονειών του κάθε συμβουλή κρατεί.

Άγαπ' με σέβας το διδάσκαλό του, Κι' όμοιούς του φίλους για να βοηθί ζητεί.

Άρωμα σ' κάθε πάτημά του άφίνει Κι' ο Θεός το σκέπει και το βοηθεί, Τέκνο της πατρίδας χρήσιμο να γίνει Και με δάφνης κλώνο να στεφανωθεί!

ΦΩΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ο Βενιαμίν Φραγκλίνος, ο μεγάλος πολίτης της Αμερικής, πού βρήκε το αλεξικέραυνο και, με τον συναγωνιστή του Ουάσιγκτων, έλευθέρωσε την πατρίδα του από τους Άγγλους — γι' αυτό κι' ένα επίγραμμα πού το έκαμαν τότε, έλεγε: «Άρπαξε απ' τον ουρανό τον κεραυνό κι' από τους τυράννους το σκήπτρο» — στη διάθήκη του γράφει και τ' ακόλουθα:

«Άφίνω το ραβδί μου — το από άγριομηλιά ραβδί πού το κρατούσα σνήθως όταν έδωκα έξω — στο φίλο μου, το φίλο της ανθρωπότητας, το στρατηγό Ουάσιγκτων. Και σκήπτρο να ήταν, θα το άξιζε το ίδιο».

* — *

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

Βλέπετε αυτό το χαριτωμένο σπιτάκι, χτισμένο εκεί ψηλά, ανάμεσα στους κλώνους ενός δέντρου; Σ' αυτό γεννήθηκε και καθόταν ο Φλώρος, με το μπαμπά του και τη μαμά του, όσο ήταν μικρός και τον έλεγαν Φλωράκη. Βλέπετε στη σκεπή του κι' ένα παράθυρο; Είναι το παράθυρο της καμαρούλας του. Κάθε πρωί, άμα οι πρώτες ακτίδες του ήλιου έμπαιναν απ' τις γοίλλιες — μα βέβαια, είχε και γοίλλιες το παράθυρο — ο Φλωράκης ξυπνούσε και σηκώνονταν απ' το κρεβάτάκι του. Όλα τα πουλάκια ξυπνούν πρωί γι' αυτό είναι τόσο εύθυμα και κελαιδούν άκατάπαντα όλη την ήμερα.

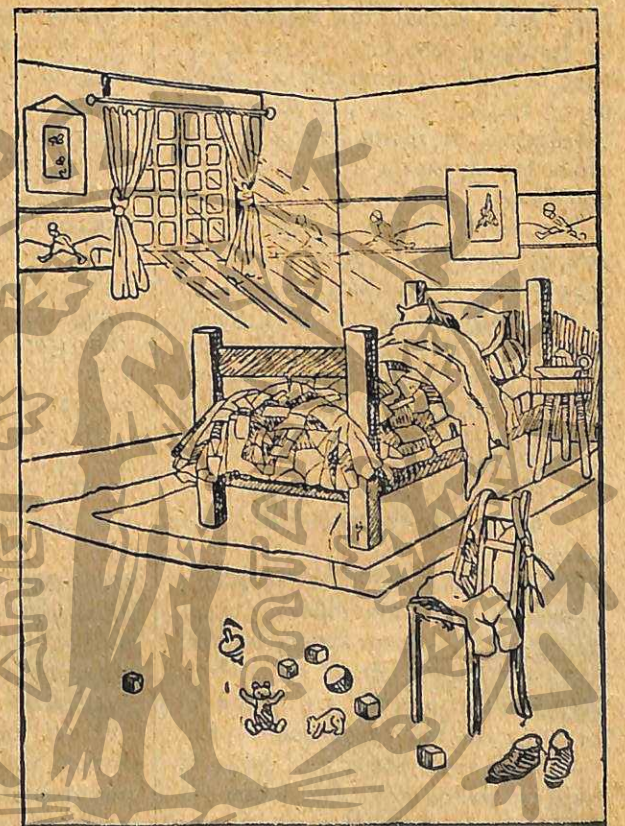
Η μαμά του Φλωράκη τον βοηθούσε να πλυθί, να ντυθί, να κάμει την τουαλέτα του. Στο μεταξύ γύριζε κι' ο μπαμπάς πού είχε πάει έξω να ψωνίση για το πρόγευμα. Πότε έφερνε ψωμάκι, πότε σύκο, πότε κροάσι, πότε κρέας κάμπιας ή σκουληκιού — ό,τι έβρισκε. Και τάιζαν κι' οι γοίλλιες.

Αυτά γίνονταν όσο

ήταν πολύ μικρός. Έπειτα όμως, σ' α μεγάλη ηλικία, έμαθε να ντύνεται, να βγαίνει έξω, να ψωνίση και να τρώη μονάχος του. Η αγορά ήταν το δάσος με τα μεγάλα δέντρα και τα δεντρούκια. Εκεί έβρισκε απ' όλα. Και να πούμε τώρα την αλήθεια, δεν τ' α ψωνίσε, παρά τ' α έπαιρνε χωρίς να πληρώνη πεντάρα. Έτσι συνειθίζουν τα πουλάκια. Τα ψίχουλα στην αλή του δασοφύλακα, τα κροάσια πάνω στην κερασιά του, ή κάμπια πάνω στο φύλλο του χαμόδεντρου, όλα είναι δικά τους.

Αφού άρχισε να βγαίνει έξω, ο Φλωράκης έκαμε στο δάσος και φίλους. Ο καλύτερός του ήταν ο Άρουραϊός. Πουλί δεν ήταν βέβαια, γιατί είχε τέσσερα πόδια, ενώ τα πουλιά έχουν δυό. Ήταν όμως ένα πολύ καλό μικρό ζώακι, έξυπνο και ζωηρό.

Ένα καλοκαιριάτικο πρωί, ο Φλώρος — κι' ήταν άρκετά μεγάλος εκεί-

νον τον καιρό—βγήκε να κάμει τον περίπατό του στο δάσος, κι' εκεί βοή-
ξε το φίλο του Άρουραίο.

— Καλημέρα, Άρουραίο, του είπε· θέλεις να παίξουμε ;

— Θέλω και πολύ. Μά τι ;

— Δεν ξέρω. . . ό,τι θέλεις εσύ.

Ο Άρουραίος σκέφτηκε λίγο κι' έπειτα φώναξε :

— Βοήκα! Να πετάξουμε έναν αετό !

— Ά, ωραία ιδέα ! είπε ο Φλώρος. Πάμε ! Και ξεκίνησαν χαρούμε-
νοι, χωρίς να φαντάζονται τί τους περίμενε μ' αυτό το παιχνίδι. . .

(Ακολουθεί)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Η ΜΥΤΗ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Έχετε ακούσει ποτέ την ιστορία
απ' τους τρεις δυστυχισμένους στρα-
τιώτες που άφου πολέμησαν σκληρά
σε πολλές μάχες, πήραν το δρόμο
να γυρίσουν στο χωριό τους, ζητών-
τας έλεημοσύνη απ' όπου διάβαιναν :

Είχαν, πού λέτε, περπατήσει πολύ
βαρυκομώντας για τη κακή τους τη
μοίρα, ώπου ένα δειλινό έφτασαν
σε κάποιο πυκνό και σκοτεινό δάσος
απ' όπου έπρεπε να περάσουν. Η
νύχτα τους έπιασε στο δρόμο και γι'
αυτό θέλοντας και μή, αναγκάστηκαν
να πλαγιάσουν μέσα στο δάσος κι'
αποφάσισαν, για κάθε ασφάλεια, έ-
νόσω οι δυο θα κοιμόνταν, ο άλλος
να μείνει σκόπες, μη τυχόν και βρί-
σκονταν εκεί κοντά τίποτε άγρια θη-
ρία. Άμα κουραζόταν συμφώνησαν
να ξυπνήσει τον έναν απ' τους άλ-
λους δυο και να κοιμηθί κι' αυτός
με τη σειρά του. Το ίδιο ήθκανε κι'
ο δεύτερος, σε τρόπο που να μοιρα-
στούν την άγγαραία, σαν καλοί φίλοι
που ήταν.

Ξάπλωσαν λοιπόν οι δυο που εί-
χαν να κοιμηθούν πρώτοι και δεν
άργησε να τους πάρη ο ύπνος. Ο
τρίτος άναψε μια καλή ζωηρή φωτιά
και κάθησε στο πλάι της. Δεν πέρα-
σε πολλή ώρα, όταν άξαφνα παρου-
σιάστηκε μπροστά του ένα παράξενο
άνθρωπάκι, με μια κόκκινη γιακέττα
και ένα μαύρο σκακούλι.

— Ποιος είν' αυτός ; έκαμε.

— Φίλος, αποκρίθηκε ο στρα-
τιώτης.

— Πάει καλά. Μά τι λογής φίλος ;

— Ένας κατατσακισμένος στρα-
τιώτης με δυο φουκαράδες συντρό-
φους, απένταρους όπως κι' ο ίδιος.
Έλα κάθησε κοντά στη φωτιά να
ζεσταθής και του λόγου σου λιγάκι.

— Γεια σου, άδερφάκι ! Είπε το
παράξενο άνθρωπάκι. Θα κάμω για
σένα ό,τι μπορέσω. Πάρε αυτό και
δείχτο την αυγή στους φίλους σου.

Έβγαλε τότε απ' το σκακού-
λι του έναν παλιό μανδύα και τον
έδωσε στο στρατιώτη, λέγοντάς του,
πως όποτε τον έφορουσε, θάχε στη

στιγμή ό,τι ποθούσε ή καρδιά του.
Όστερα το παράξενο άνθρωπάκι με
την κόκκινη γιακέττα, του έκαμε μια
βαθεία υπόκλιση κι' έφυγε.

Σε λίγο ήρθε ή σειρά του δεύτε-
ρου στρατιώτη να κάμει το φύλακα.
Ο πρώτος ξάπλωθηκε φαρδύς πλα-
τύς χάμω και δεν άργησε, καθώς ή-
ταν κατάνοος, ν' αποκοιμηθί.

Δεν πέρασε πολλή ώρα που νάσου
και ξαναπαρουσιάζεται το άνθρωπάκι
με την κόκκινη γιακέττα και το μαύ-
ρο σκακούλι. Ο στρατιώτης τον πε-
ριποιήθηκε με πολλή καλοσύνη,
όπως τόχε κάμει κι' ο σύντροφός του,
και το άνθρωπάκι του έδωσε ένα
πουγγί που του είχε πώς είναι πέν-
τα γεμάτο χρυσάφι, κι' όσο κι' αν
έπαιρνες, ποτέ δεν άδειάζε.

Όταν ήρθε ή σειρά του τρίτου
στρατιώτη να φυλάξη, το άνθρωπάκι
ξαναπαρουσιάστηκε. Ο στρατιώτης
τον προσκάλεσε με ευγένεια, σαν
τους άλλους, να καθίση να του βα-
στάξη συντροφιά κι' αυτό τότε του-
δωσε μια μαγεμένη σάλπιγγα που
σαν την έπαιζε, χιλιάδες στρατός θα
συναθροίζονταν γύρω του για να τον
υπερασπίσουν.

Την άλλη αυγή οι στρατιώτες διη-
γήθηκαν καθένας το τί τους είχε
συμβεί τη νύχτα και, καθώς ήταν ά-
γαπημένοι αναμεταξύ τους, αποφά-
σισαν να ταξειδέψουν μαζί και να
γυρίσουν τον κόσμο.

Πέρασαν μια ζωή και κότα,
που λένε, χάρη στο μαγεμένο πουγ-
γί. Μά, όπως κανείς όλα τα βαρύν-
ται, άρχισαν να κουράζονται απ' αυ-
τού το είδος τη ζωή και σκέφτη-
καν πως θάταν ωραία αν είχαν ένα
σπίτι δικό τους. Φόρεσε λοιπόν το
μανδύα του ο πρώτος στρατιώτης
και γύρεψε ένα μαρμαρόχτιστο πα-
λάτι. Στη στιγμή ωρθώθηκε μπρο-
στά στα μάτια τους πελώριο κι' όλο
άσπρο, γιγαντιαίο μάρμαρο. Μυρω-
μένα περιβόλια και καταπράσινα πάρ-
κα το περιτριγύριζαν. Κοπάδια από
κατσάρωμαλλα πρόβατα κι' όλοκλη-
ρες αγέλες από καρεδιές αγελάδες
βόσκανε δω και κει. Κι' απ' έξω απ'
την πλούσια καγγελοπορτα σταμάτησε
ένα χρυσοστολισμένο άμάξι με τρία

γκρίζα άλογα, για να τους περιμένη.
Όλα αυτά ήταν πολύ ωραία για
λίγον καιρό· ήταν όμως βαρετό να
κάθονται διαρκώς κλεισμένοι μες στο
σπίτι, γι' αυτό αποφάσισαν μια μέρα
να κάμουν κι' ένα ταξίδάκι. Μπή-
καν λοιπόν μέσα στο χρυσοστόλιστο
άμάξι με τα τρία γκρίζα άλογα και
άρχισαν το ταξίδι τους. Θα πήγαι-
ναν να επισκεφθούν το βασιλιά της
γειτονικής πολιτείας. Ο βασιλιάς,
που είχε μια μοναχοκόρη, σαν είδε
τους τρεις στρατιώτες, τους πήρε για
βασιλόπουλα και τους έκαμε μεγάλη
υποδοχή.

Ένα πρωί, εκεί που ο δεύτερος
στρατιώτης περπατούσε μέσα στο πε-
ριβόλι του παλατιού, μαζί με τη βα-
σιλοπούλα, έτυχε να βγάλη απ' την
τσέπη του το μαγεμένο πουγγί. Κι'
ή βασιλοπούλα, που ήταν πονηρή
σαν άλεπού, τον ρώτησε τί είναι. Ο
στρατιώτης τότε της το έδειξε κι'
έκαμε τη κουταμάρα να της πη τη
μαγική του δύναμη και να της διη-
γήθι και όλη την ιστορία χωρίς να
παραλείψη να της πη για το μανδύα
και τη σάλπιγγα. Η βασιλοπούλα
δεν είπε τίποτε, μά μόλις χωρίστη-
καν έτρεξε και κλειδώθηκε στην κά-
μαρά της. Και καθώς ήταν πολύ
έπιτήδεια, όποτε από λίγες ώρες
βγήκε απ' τη κάμαρα, κρατώντας
στο χέρι της ένα πουγγί πουχε φτιά-
σει άπαράλλαχτα όμοιο με το πουγγί
του στρατιώτη, τόσο που δεν μπο-
ρούσε κανείς να ξεχωρίσει ποιο είναι
το ένα και ποιο το άλλο.

Μετά το δείπνο κάλεσε το στρα-
τιώτη στο δωμάτιό της και τουδωσε
να πη τάχα στην υγεία της ένα κοκ-
κινέλινο κρασί που είχε από πριν
έτοιμάσει κι' όστερα από λίγο, αυτός
κοιμόταν βαθιά. Έχωσε τότε ή βα-
σιλοπούλα το χέρι στην τσέπη του,
πήρε το μαγεμένο πουγγί κι' έβαλε
στη θέση του αυτό πουχε φτιάσει ή
ίδια.

Τάλλο πρωί οι στρατιώτες απο-
χαιρέτησαν το βασιλιά και κίνησαν
για το σπίτι. Άμα έφτασαν στο πα-
λάτι τους, έπειδή έτυχε να τους
χρειαστούν λεφτά, έβγαλαν το πουγ-
γί. Βρήκαν μέσα μερικά φλουριά,
που τάχε βάλει έπίτηδες ή βασιλο-
πούλα, όταν όμως τα πήραν τίποτε
δεν βγήκε στη θέση τους και το
πουγγί έμενε άδειανό. Δεν άργησαν
να καταλάβουν την κατεργαρία, γι-
ατί ο δεύτερος στρατιώτης θυμήθηκε
πως είχε διηγηθεί την ιστορία του
στη βασιλοπούλα και πως τον είχε
προσκαλέσει το περασμένο βράδυ
στην κάμαρά της.

— Άλοίμονο ! είπε, πάντα μας

σταθήκαμε άτυχοι. . . Και τώρα τί
θα γίνη ;

— Μπά, είπε ο πρώτος, δεν άξι-
ζει να χολοσκάμε γι' αυτό. Θα πάω
να το φέρω.

Και χωρίς να χάση καιρό :

— Στην κάμαρα της βασιλοπού-
λας ! είπε φορώντας το μανδύα του.
Κι' άμέσως ή έπιθυμία του έγινε και
βρέθηκε πλάι στη λεγάμενη. Τη βρή-
κε καθισμένη ολομόναχη να μετράη
το χρυσάφι που έπεφτε γύρω της
βροχή μέσα απ' το μαγεμένο πουγ-
γί. Δεν πρόφτασε όμως να της το
πάρη. Η βασιλοπούλα, μόλις τον εί-
δε, έβαλε τις φωνές.

— Βοήθεια ! Κλέφτες ! . .

Και στις φωνές της όλο το παλά-
τι σηκώθηκε στο πόδι. Ο στρατιώ-
της ο κακομοίρης τάχασε. Ένα πα-
ράθυρο άνοιχτό βρισκόταν στο πλάι
του και χωρίς να σκεφτή πως χάρη
στη μαγική δύναμη του μανδύα μπο-
ρούσε μια χαρά να σωθί, έδωσε ένα
πήδο και βρέθηκε στο δρόμο. Μά στη
βιάση του ο μανδύας σκάλωσε σ' έ-
να καρφι κι' έμεινε κρεμασμένος μέ-
σα στην κάμαρα προς μεγάλη χρά
της βασιλοπούλας που έτρεξε, τον
άρπαξε και τον φύλαξε σ' ένα μέρος
που κανείς δε μπορούσε να τον πάρη.

Όταν ο κακομοίρος ο στρατιώτης
έφτασε τρεχάτος και κατατσακισμέ-
νος στους συντρόφους του, βρισκόταν
σ' έλεινη κατάσταση. Ο τρίτος πά-
σχισε να τον παρηγορήσει, πήρε τη
σάλπιγγά του, τη φύσηξε μ' όλη τη
δύναμη που είχαν τα πνευμόνια του
και στη στιγμή μιλιούνια στρατός συ-
νάχτηκαν γύρω του. Άμέσως ξεκί-
νησαν όλοι για να πολεμήσουν με το
βασιλιά της γειτονικής πολιτείας. Το
παλάτι πολιορκήθηκε κι' οι τρεις
στρατιώτες έστειλαν στο βασιλιά μή-
νυμα, πως αν δεν γύριζε πίσω το πουγ-
γί και τον μανδύα, δεν θάμενε πέτρα
έπί πέτρας, που λένε, στο βασίλειό
του. Ο βασιλιάς κατατρομαγμένος έ-
τρεξε στην κάμαρα της βασιλοπού-
λας και μίλησε πολλήν ώρα μαζί της.
Στο τέλος εκείνη του είπε :

— Βασιλιά και πατέρα μου, άκου-
σα τα λόγια σου κι' ένα πράγμα έχω
να σε παρακαλέσω· άσε με να δοκι-
μάσω, μήπως και μπορέσω να τους
νικήσω εγώ.

Η παμπόνηρη είχε σκεφτεί ένα
πανούργιο τέχνασμα για να τους ξε-
γελάση. Ντύθηκε σε μια φτωχή χω-
ριατοπούλα και τη νύχτα κρατώντας
ένα καλάθι κάτω απ' την άμασάλη,
βγήκε με μια πιστή της δούλα και
τράβηξε ίσια κατά το στρατόπεδο
του έχθρου τάχα πως πουλούσε πρα-
μάτειες.

Το πρωί άρχισε να τριγυρίζη μέ-
σα στο στρατόπεδο, τραγουδώντας με
τη γλυκειά της φωνή τόσο όμορφα,
που όλες οι σκηνές άδειασαν κι' οι
στρατιώτες έτρεξαν όλοι γύρω της
και σπρώχνονταν ποιος ν' άκούση
καλύτερα τα τραγούδια της. Άνάμε-
σα στους άλλους έτρεξε κι' ο στρα-
τιώτης πουχε τη μαγεμένη σάλπιγγα
κι' ή βασιλοπούλα, σαν τον άντίκρυ-
σε, έκλεισε το μάτι στη δούλα της.
Έκείνη έτρεξε δίχως κανείς να την
δει μέσα στη σκηνή που κρεμόταν
ή σάλπιγγα και την έχωσε κάτω απ'
τα φορέματά της. Όστερα απ' αυτό
γύρισαν κι' οι δυο στο παλάτι.

Ο στρατός σιγά-σιγά διαλύθηκε,
τα μαγεμένα δώρα τους ήταν στα
χέρια της βασιλοπούλας κι' οι τρεις
στρατιώτες άπήμειναν έρημοι και
πάμφτωχοι, όπως ήταν, όταν τους
είχε βρεί στο δάσος το άνθρωπάκι
με τη κόκκινη γιακέττα και το μαύ-
ρο σκακούλι.

Οι κακομοίροι ! Δεν ήξεραν τώρα
τί να κάμουν.

— Νομίζω πως θάταν καλύτερα,
φίλοι μου, είπε τέλος ο πρώτος στρα-
τιώτης να χωριστούμε. Θα μάς ήταν
άδύνατο τώρα πια να ζήσουμε μαζί.
Καθένας μας άς βγάλη το ψωμί του,
όπως μπορέση καλύτερα.

Και χώρισαν.

Αυτός πήγε κατά την άνατολή κι'
οι άλλοι δυο, που προτίμησαν να τα-
ξειδέψουν μαζί, κατά τη δύση. Εκεί
που πήγαινε ο πρώτος στρατιώτης
απάντησε το δάσος που είχαν κοιμη-
θεί την άλλη φορά. Κι' έπειδή ή
νύχτα τον πρόφτασε μέσα στο δά-
σος, πλαγίασε κάτω απ' ένα δέντρο
και κοιμήθηκε.

Την άλλη αυγή είδε πως το δέν-
τρο που είχε πλαγιάσει από κάτω
ήταν φορτωμένο μήλα, κάτι μεγάλα
μήλα, κόκκινα σαν ροδαλά μάγουλα.
Και καταλαβαίνετε τη χάρά του. . .
Καθώς λοιπόν ήταν πεινασμένος φο-

δερά, έκοψε πέντε ξεη και κάθησε
να τά φάη. Όταν έβαλε το πρώτο
μήλο στο στόμα, κάτι αισθάνθηκε
στη μύτη του. Την ψηλάφησε με το
χέρι και τί να ιδί ! Η μύτη του είχε
άρχισει να μεγαλώνη, να μεγαλώνη,
ώσπου κρεμάστηκε στο στήθος του.
Μά δεν σταμάτησε κει.

— Μνήσθητι μου, Κύριε ! είπε.
Καλέ, τί έπαθε ή μύτη μου ;

Και δεν είχε άδικο να σταυροκο-
πιέται, γιατί ή μύτη του είχε κιόλα
φτάσει στο χώμα. Ο στρατιώτης κά-
θησε στη γή κι' ή μύτη του εξακο-
λουθούσε να μεγαλώνη, ώσπου δεν
μπορούσε πια να βαστάξη το βάρος
της κι' αναγκάστηκε να ξαπλωθί χά-
μω. Μά ή μύτη του δεν είχε, φαίνε-
ται, σκοπό να σταματήσει. Είχε κιό-
λας μακρύνει τόσο, που βγήκε στην
άλλη άκρη του δάσους.

Οι άλλοι δυο άκόμα περπατούσαν
δταν άξαφνα ο ένας τους σκόνταψε
πάνω σε κάτι μαλακό.

— Τ' είν' αυτό το πράγμα ; τον
ρώτησε ο άλλος.

Το κοίταξαν, το κοίταξαν, μά που
να καταλάβουν ! Όπου ο πρώτος
έσκασε στα γέλια.

— Μά την πίστη μου ! Μια μύτη.

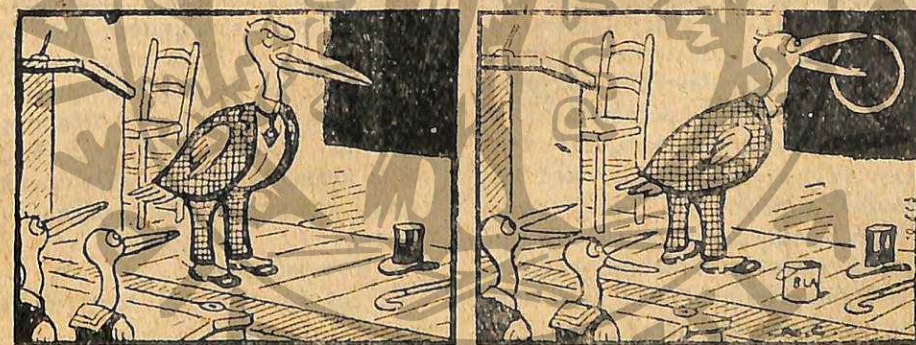
Κι' αποφάσισαν να την ακολουθή-
σουν για να βρουν τουλάχιστο ποιος
ήταν ο νοικοκύρης αυτής της παρά-
ξενης μύτης. Περπάτησαν πολλήν ώ-
ρα και τέλος βρήκαν τον κακομοίρο
το σύντροφέ τους ξαπλωμένο κάτω
απ' τη μηλιά. Τί είχε να γίνη τώρα ;
Αγκίμασαν να τον σηκώσουν στα χέ-
ρια, μά του κάκου ! Η μύτη του
μπερδεύονταν ανάμεσα απ' τα δέντρα
και του πονούσε φοβερά. . . Κάθη-
σαν λοιπόν καταγής άπελπισμένοι, ό-
ταν νάσου ξεφτυρώνει μπροστά τους
το άνθρωπάκι με τη γιακέττα.

— Πώς είσαι έτσι, φουκαρά ; εί-
πε γελώντας καλοκάγαθα. Χμ, βλέπω
πως πρέπει να βρεθί κάποια γιατρεία.

(Ακολουθεί)

KONET. X. ΓΡΟΛΙΟΣ

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΠΕΛΕΚΑΝΩΝ

Ο Δάσκαλος : — Πρέπει να γράψω έναν κανονικό κύκλο. . . Δυστυχώς έξασα
το διαβήτη μου. Άλλά δεν πειράζει. Κι' ή μύτη μου την ίδια δουλειά κάνει.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΦΑΚΙΡΗ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΕΥΔΟΧΙΕ DURIUS

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ντάρλι

Στις 15 Ιανουαρίου του 1742, 8-
λος ο πληθυσμός του Ποντισέρυ ε-
χε μαζευτεί στην παραλία.

Από την περασμένη μέρα είχε
φανεί το καράβι που έφερνε τον και-
νούργιο κυβερνήτη, μα η κακοκαιρία
είχε εμποδίσει την αποβίβασή του,
γιατί το Ποντισέρυ δεν είχε λιμάνι,
παρά σχημάτιζε έναν δρομο ανοιχτό,
όπου τα καράβια δεν βρίσκονταν κα-
θόλου προφυλαγμέ-
να από την κακοθα-
λασσία και καμιά
φορά μάλιστα, όταν
ήταν τρικυμία, προ-
τιμούσαν να κάνουν
βόλτες στ' ανοιχτά
παρά να πλησιάσουν
τή στεριά με κίνδυ-
νο να πεταχτούν έ-
πάνω στους βράχους.

Οι κάτοικοι ωστό-
σο του Ποντισέρυ,
που την περασμένη
μέρα είχαν κατεβεί
στην παραλία κάτω
από έναν μολυβένιο
ουρανό και είχαν
σταθεί εκεί ακούρα-
στοι, ώρες δλόκλη-
ρες, για να χαιρετί-
σουν τόν επίσημο
ξένο τους, είχαν μα-
ζευτεί εκείνο το
πρωί ακόμη πολύ-
πληθέστεροι και πιδ
άνυπόμονοι απ' την
προηγούμενη.

Κάθε λογής αν-
θρώποι βρίσκονταν
ανάμεσα σ' αυτό το πλήθος: Εύρω-
παίοι εγκατεστημένοι στο Ποντισέρυ,
Γάλλοι οι περισσότεροι, που ά-
νάμεσά τους ξεχώριζαν που και που
μερικοί Πορτογάλοι με τα μελαχροί-
να πρόσωπα και "Αγγλοι με τα κο-
κινόξανθα μαλλιά τους, "Ινδοί κι' ά-
πό τις τέσσερις κοινωνικές τάξεις:
Βραχμάνοι και Ραγιαδες τυλιγμένοι
μέσα σε πολύτιμα μεταξωτά και σ'
άραχνόφαντες μουσελίνες, αλλά
και Σούδρας και Παρίαί, που στέ-
κονταν ταπεινά και συμμαζεμένοι.
Ήταν ακόμη και Μουσουλμάνοι με
βαρεία κασμιρένια σαρίκια, με μετα-
ξωτά καφτάνια που κοίταζαν το πλη-
θος με το περιφρονητικό βλέμμα του
νικητή, Πέρσες με τα μυγδαλωτά
τους μάτια, με τόν ψηλό γούνινο σκού-

Ένα σύμπλεγμα μ' όλα τα
πρόσωπα του μυθιστορήματος

φο τους και το μακρύ σκούρο τους
φόρεμα.

Τέλος μπορούσε κανείς να διακρίνει
και μερικούς Κινέζους με μακρυές
κοτσίδες, Μαλαιούς και Μαύρους που
είχαν μαζευτεί εκεί απ' όλα τα γει-
τονικά παράλια κι' από τα πιδ κον-
τινά νησιά. Έδω κι' εκεί έδλεπε
κανείς και μερικούς φακίρηδες, φα-
νατικούς θρησκόληπτους που έχουν
βάλει τάμμα να ζήσουν σ' όλη τους
τή ζωή με φτώχεια και στερήσεις

και που κάνουν στο κορ-
μί τους τα μεγαλύτερα
βασανιστήρια. Δεν είχαν
άλλο ρούχο επάνω τους
παρά μερικά παλιοκού-
ρελλα, που δεν ήταν άρ-
κετά για να σκεπάσουν
τή γύμνια τους κι' είχαν
πιά χάσει κάθε χρώμα.
Το κεφάλι τους ήταν ξυ-
ρισμένο, τα νύχια τους
άπιστευτα μακριά και το
πρόσωπό τους, καθώς και
το κορμί τους, ακάθαρτο
σε αποικουστικό βαθμό,
γιατί οι φακίρηδες έχουν

για βασική αρχή να μην κάνουν στο
σώμα τους ούτε τις πιδ στοιχειώδεις
περιποιήσεις. Ωστόσο μερικοί απ'
αυτούς έκαναν εξαίρεση στόν κανόνα
και έδλεπε κανείς που και που κανέ-
να φακίρη μ' επιβλητικό παράστημα,
με κάπως πιδ περιποιημένη εμφάνι-
ση και με ρούχα λιγώτερο κουρελια-
σμένα από τών άλλων, που τριγύρι-
ζε ανάμεσα στα πλήθη. Ο σεβασμός
όμως που προκαλούσε ήταν ο ίδιος
και οι πιστοί όταν τόν έδλεπαν να
περνάει από μπροστά τους, ψιθύριζαν
ταπεινά:

— Κοτεσούπρυα!

Κι' έσκυβαν το κεφάλι τους για να
τους εύλογηση.

Από τους φιλοπεριεργούς που εί-
χαν μαζευτεί στην παραλία, οι Εύ-

ρωπαίοι είχαν έρθει με καρρότσες
που μπορεί στα νιάτα τους να είχαν
περάσει κι' από ευρωπαϊκούς δρό-
μους μα τώρα ήταν σωστά σαράβα-
λα. Οι ντόπιοι άρχοντες κι' οι ευγε-
νείς είχαν χρησιμοποιήσει για μετα-
φορικό μέσο τους ελέφαντές τους ή
τά αλογά τους ή τα πλουσιοστολισμέ-
να φορέα τους. Τέλος οι περισσότε-
ροι είχαν έρθει με τα πόδια.

Λίγα μέτρα παραμέσα από το για-
λό, ένα άμαξι με έξι άσπρα αλογα
περίμενε τούς επίσημους ξένους. Το
άμαξι αυτό δεν έμοιαζε ούτε στο έ-
λάχιστο με τα σαράβαλα που ανάφε-
ραμε παραπάνω. Σύμφωνα με τή μό-
δα τής εποχής ήταν βαμμένο σε ά-
νοιχτό τριανταφυλλί χρώμα. Οι πόρ-
τες από το ένα μέρος κι' από το άλ-
λο είχαν δλόχρυσα κοσμήματα, που
παράσταιναν άγγελοδία ανάμεσα ά-
πό γυρλάντες φανταστικών λουλου-
διών. Το έσωτερικό του άμαξιού ή-
ταν ταπεταρισμένο με θαλασσί ά-
τλάζι κι' οι ρόδες του ήταν κι' αυτές
δλόχρυσες.

Το πλήθος σπρωχνόταν γύρω από
τ' άμαξι και σχολίαζε ζωνρά τήν ό-
μορφιά του και τόν πλούτο του. Τρεις
μεγαλόσωμοι "Αραπάδες, που τα κα-
τάλευκα σαρίκια τους, οι άσπρες τους
κυλόττες κι' οι κατακόκκινες βελάδες
τους, έδειχναν ακόμη πιδ μαύρα τα
μελαψά πρόσωπά τους, κάθονταν ό
ένας ψηλά στη θέση του άμαξα κρα-
τώντας τα γκέμια κι' οι άλλοι όρθιοι
από πίσω από τ' άμαξι και προκαλού-
σαν κι' αυτοί μαζι μ' όλα τ' άλλα τόν
θαυμασμό του κόσμου.

Ένα αγοράκι, έξι-έπτα ετών, ό ή-
ρωνς αυτής τής ιστορίας, δεν έχανε τί-
ποτε απ' όλο αυτό το θέαμα, γιατί εί-
χε τήν καλύτερη θέση απ' όλους. Τό
παιδί αυτό παρουσίαζε τόν πιδ άγνό
τύπο τής ινδικής φυλής. Η ράτσα
του φαινόταν καθαρά από τή λεπτή
και έλαφρά καμπυλωτή του μύτη,
από τα καλογραμμένα χείλη του κι'
από τα φρύδια του που έμοιαζαν σαν
χαραγμένα με τόν κοντύλι. Τό δέρμα
του γυάλιζε σά χρυσό, τα μάτια του
έμοιαζαν με δυό μαύρα διαμάντια κι'
οι μπούκλες από τα κοντά και σγου-
ρά μαλλιά του ήταν μαύρες και λαμ-
περές σαν γαγάτες. Τα μπράτσα του
και τα πόδια του, εξαιρετικά καλοκα-
μωμένα, έβγαιναν γυμνά από τόν κον-
τό άσπρο φορεματάκι του κι' έμοια-
ζαν σαν κανονές αρχαίου χάλκινου
αγάλματος.

Ο μικρός "Ινδος ήταν καθισμένος
επάνω σ' ένα μικρόσωμο ελέφαντα,
ένα ελεφαντόπουλο που δεν είχε φθά-
σει ακόμη στην τελεία του ανάπτυξη.
Ο ελέφαντας δεν είχε ούτε σέλλα,

ούτε «χαούντα»· τó παιδί ήταν καθι-
σμένο επάνω στη γυμνή του ράχη.
Για ν' άνεβη όμως εκεί επάνω, βοη-
θούταν μ' ένα μεταξωτό σχοινί που
τέχε ζωμένο στη μέση του για ζώ-
νη και που, όταν χρειαζόταν, τό πε-
τούσε στο κεφάλι του ελέφαντα. Κι'
ό ελέφαντας όμως, που τόν φώναζαν
Καντούρ, βοηθούσε όπως μπορούσε
τόν μικρό του κύριο για ν' άνεβη στη
ράχη του. Ο μικρός καθαλλάρης κι'
ό ελέφαντάς του έμοιαζαν πολύ άγα-
πημένοι. Ο πρώτος έδειχνε τήν ά-
γάπη του με τρυφερά γλυκόλογα και
με χάδια, ό άλλος με χαδιάρικα γρυ-
λίσματα συνοδευμένα με κουνήματα
τής προβοσκίδας του, που σ' ώρισμέ-
νες περιπτώσεις παίξει στόν ελέφαν-
τα τόν ίδιο ρόλο που παίξει και στό
σκύλο ή ούρά του και τού χρησιμεύει
για να εκδηλώνη τα αισθήματά του,
τις επιθυμίες του και τις έντυπώσεις
του.

Ο Ντάρλι — έτσι ονομαζόταν τό
παιδί — είχε προχωρήσει με τόν ελέ-
φαντά του ως τήν ακροθαλασσία, έ-
τσι που και τα τέσσερα πόδια τού
Καντούρ ήταν βουτηγμένα στο νερό.
Μ' αυτό τόν τρόπο ό μικρός δεν είχε
φόβο να έρθουν τίποτε άλλοι πε-
ρίεργοι και να μπούν μπροστά του
για να τού κόψουν όλη τή θέα.

Αδιάφορος για κάθε τί που γινό-
ταν γύρω του, κρατούσε τα μάτια
του καρφωμένα μ' επίμονη στη θά-
λασσα που σπιθοβολούσε γαλανή χά-
τω από τόν ασυννέφιαστο ουρανό.
Θά ήταν ως όκτώ ή ώρα, όταν στόν
δρίζοντα φάνηκε ένας έλαφρός άσ-
προς καπνός που σε λίγα δευτερόλε-
πτα τόν άκολούθησε ένας υπόκωφος
κρότος. Ήταν ή κανονιά που έρριχνε
τό καράβι τού διοικητή για ν' αναγ-
γείλη τήν άφιξη του.

Στό σινιάλο αυτό απάντησαν ευ-
θός τα κανόνια τού πυροβολείου τού
Ποντισέρυ διαλαλώντας τή μεγάλη
εΐδηση:

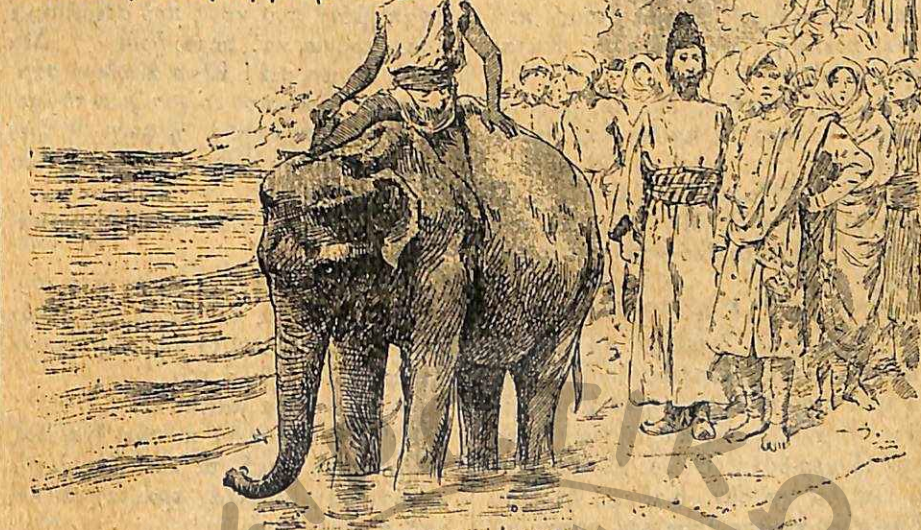
Η φρεγάτα που έφερνε τόν κύριο
Ντυπλεϊ είχε φανεί.

Από τή στιγμή εκείνη έλες οι μα-
τιές, στράφηκαν στη θάλασσα και
καρφώθηκαν στο καράβι που πλη-
σίαζε μεγαλόπρεπα τή στεριά, μ' ά-
νοιχτά όλα τα πανιά του, με τό σή-
μα τού ναυάρχου ύψωμένο ψηλά, ρί-
χνοντας από μιά κανονιά κάθε λε-
πτό. Τα κανόνια τού Ποντισέρυ ά-
παντούσαν κανονικά. Όλοι σπρώχνον-
ται, όλοι σκουντιώνται, καθένας θέ-
λει να ιδη πρώτος τόν περίφημο νέο
διοικητή, που έχει γίνει κιόλας τόσο
εξουσιώδης και που τώρα έρχεται να
εγκατασταθί στην πόλη τους.

Ο "Ιωάννης Φραγκίσκος Ντυπλεϊ

που είχε γεννηθεί τό 1697 στο Λαν-
τρεσί τού Αίνώ ήταν τήν εποχή έ-
κείνη σάραντατεσσάρων ετών. Πολύ
νέος είχε νοιώσει βαθειά τήν διάθε-
ση να κάνει μεγάλα πράγματα. Ο
πατέρας του που ήταν γενικός είσ-
πράκτωρ τών φόρων, είχε μυαλό πο-
λύ στενό και μεγάλη φιλοχρηματία
και θέλησε να μεταδιδάση τις άρχές
του και στο γιό του. Βρέθηκε όμως
αντιμέτωπος με μιά φύση έντελώς
διαφορετική απ' τή δική του, γεμάτη
ένθουσιασμό και μεγαλοφυχία, άφο-
σιωμένη στις τέχνες, στις έπιστήμες,
και στο μεγαλείο τής πατρίδας του.

Όπως θά γνωρίζετε βέβαια, πρῶ-
τοι οι Πορτογάλοι άνοιξαν τόν θα-
λασσινό δρόμο τών "Ινδιών
ύστερα από τήν άνακάλυψη
τού άκρωτηρίου τής Κάλης
"Ελπίδος. Ός τότε ή έπι-
κοινωνία μ' αυτή τή μακρι-

Ο Ντάρλι είχε προχωρήσει με τόν ελέφαντά του
στην ακροθαλασσία. (Σελ. 7, στ. α')

νή χώρα τής "Ασίας δεν γινόταν πα-
ρά διά ξηράς και ήταν τόσο δύσκο-
λη κι' επίπονη, ώστε για τούς πε-
ρισσότερους Εύρωπαίους οι "Ινδίες
ήταν ένας τόπος θαυμαστός και σχε-
δόν υπερφυσικός. Γι' αυτό τό λόγο
ή περιγραφή τού ταξιδιού του, που
έκανε ό Μάριο Πόλο, ένας
Βενετός έμπορευόμενος που έπι δε-
καεπτά χρόνια, κατά τό τέλος τού
Π' αιώνος είχε ταξιδέψει στην "Ασία
και στις "Ινδίες, είχε φανεί στους πιδ
πολλούς σαν παραμύθι.

Η άνακάλυψη τού άκρωτηρίου τής
Κάλης "Ελπίδος είχε κάνει τήν Πορ-
τογαλία, τήν μεγαλύτερη ναυτική
δύναμη τού κόσμου δλοκλήρου. Οι
Πορτογάλοι έδρυσαν παντού άποι-
κίες. Οι карабеллес τους έσχιζαν ό-
λες τις θάλασσες. Ύστερα από τόν
Βάσκο ντε Γκάμα που έπιασε πρῶ-

τος σε "Ινδικό λιμάνι, ό "Αλμπου-
κέρκουε έδρυσε στις "Ινδίες, για λο-
γαρίσμά τού βασιλιά τού, "Εμμα-
νουήλ τού Εύτυχούς, μιά αυτοκράτο-
ρία. Ο ίδιος ονόμασε τόν έαυτό τού
αντιβασιλέα και ώρισε για πρωτεύου-
σα τήν Γκόα, πόλη μουσουλμανική,
που οι Πορτογάλοι τήν πήραν από
τόν Μέγα Μογγόλο, τόν παντοδύναμο
τότε άρχοντα τών "Ινδιών.

Έτσι τό 1515 οι Πορτογάλοι ή-
ταν κυρίαρχοι όλης τής ανατολικής
άκτής τής "Αφρικής, όλου τού νοτίου
"Ινδοσταν, όλης τής χώρας που ση-
μερα τήν ονομάζουμε "Ινδοκίνα, ό-
λης τής Μαλαισίας και μεγάλου μέ-
ρους τού "Ινδικού "Ωκεανού. Ο
Φραγκίσκος ό Α',

που βασίλευε τότε στη Γαλλία,
βλέποντας τό παράδειγμα τών Πορ-
τογάλων, κατάλαβε πως πέρα από
τούς ωκεανούς ανοιγόταν ευρύτατος
δρίζοντας για τούς Εύρωπαίους.

(Ακολουθεί)

ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ

"Αχ! αυτό τό σύννεφο πως στέκει
Μάριο και βαρύ στόν ουρανό
Λές και μού βαραίνει τή ψυχή μου!

Νάτανε να ξέσπαζε σε μπόρα
Νάτανε να ξελάφρωνά κι' εγώ
Μέσ' στ' άπελπισμένο μου τό κλάμμα!

"Όμως να τό άκίνητο και μαύρο
— Νάν' ή δυστυχία που μ' άπειλει; —
Νά τό, όπου κι' αν πάω μ' ακολουθάει.

"Αχ, αυτό τό σύννεφο που στέκει
Πάνω στη ψυχή μου σαν καϊμός
Ποιά καλοκαιριά θά τό σκορπίση;...

MARIA M. ΦΑΛΑΓΓΑ

νά στείλεις δεύτερο, είχες τή χαρά νά τό ιδής δημοσιευμένο. 'Ο επιμένων νική. Τώρα μού στέλνεις κι' άλλο. Θά τό διαβάσω μέ τή σειρά του καί θά σοῦ πῶ.

Σ' άλλους δέν ἔχω τόπο νάπαντήσω σήμερα. Πολλά γράμματα φύλαξα γιά τό ἐρχόμενο.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Κανένα ψευδώνυμο δέν ἐγκρίνεται, οὔτε ἀνα-
νεύεται, ἂν δέν συνοδεύεται ἀπό τό δικαίωμα
δρ. 10. — Τά ἐγκρινόμενα ἤ ἀνανευόμενα ἰσχύουν
ὡς τήν 30 Νοεμβρίου 1934. *Ὅσα συνοδεύονται ἀπό
Α, ἀνήκουν σέ ἄγρια καί δακ ἀπό Κ, σέ κορίτσια.

Νέα Ψευδώνυμα: Αἰγυπτία Βασι-
λοις, κ. (ΜΧ). Ντίνος Θώμης, ἀ.
(ΜΝ). Έδεσσα, κ. (ΒΣ). Φλάμπουργο
τῆς Λευτεριάς, ἀ. (ΗΚ). Άδωνις, ἀ.
(ΒΓ). Πινέλο τοῦ Ραφαήλ, κ. (ΜΖ).
Μυαλωμένος Τρελλός, ἀ. (— — —).
Θαλασσόλυκος, ἀ. (; ; ;). Πατησιώτι-
κο Τριαντάφυλλο, κ. (ΑΑ). Μελανου-
ράκι, ἀ. (ΣΖ). Διαβολοκρίτσι, κ. (ΤΠ).
Μαῦρος Οὐσσάρος, κ. Φωνακλάς, ἀ.
(ΒΚ). Νευρόσπαστο, ἀ. (; ;). Χάλκης
Γριπαίος, ἀ. (;). Ζάν, ἀ. (ΠΚ). Λολί-
τα, κ. (;). Ρόζα Λίνα, κ. (ΕΘ). Άμ-
λέτος, ἀ. (ΜΝ). Ρωμαίος, ἀ. (ΣΠ).
Πόρκια, ἀ. (;). Οθέλλος, ἀ. (; ;). Μάκ-
βεθ, ἀ. (ΡΒ). Ρεύμα τοῦ Εὐρίπου, ἀ.
(ΝΔ). Εὐελπς, ἀ. (ΜΑ). Λουλού, κ.
(ΑΝ). Κλειδί τῆς Εὐτυχίας, κ. (ΠΜ).
Ήλέκτρα, κ. (;). Ξανθή Κουκλίτσα, κ.
(ΜΚ). Χαρά, κ. (ΑΚ). Χιονισμένος Έ-
λικών, ἀ. Μικρή Πειραιοτοπούλα, κ.
Αὐγερινός, ἀ. (1+1 ;). Άρχονάτης, ἀ.
(. . .). Χανουμάκι, κ. (;). Άρχων τοῦ
Κόσμου, ἀ. (ΙΣ). Στρεκέλας, ἀ. (ΑΦ).

Άνανεώσεις Ψευδωνύμων: (Θά
δημοσιευθοῦν στό ἐρχόμενο).

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φί-
λους τῆς: **Ἰνδιάναν** (καλῶς ἦλθες! πῶς
πάει ἡ κοῦρα; ἐλπίζω νά εἶσαι τώρα ἐν-
τελῶς καλὰ καί νά γίνῃ καμμιά μέρα ἡ
«ἐκδρομή» στό γραφεῖο μου, κατὰ τήν ὁ-
πόσχησιν τῆς ἀδελφῆς σου) **Ζάν** (ἔλαβα,
εὐχαριστῶ πολὺ καί χαίρω γιά τήν ἀπό-
φασή σου· ναι, ὁ Ζεὺς δωρικά λεγόταν Ζάν,
γενική τοῦ Ζανός καί Ζηνός, κατὰ τό
Πάν· Πανός· ἄς τό ποῦμε λοιπόν, γιά νά
μὴ νομίζουν πῶς τό ψευδώνυμό σου εἶναι
τό γαλλικὸ Jean) **Βρουσούλα** (ἔλαβα τό-
ρα δὴ τό γραμματάκι σου· πρωτότερα εἶ-
χα διαβάσει τῆς φίλης σου, πού μοῦ ἔγρα-
φε γιά τήν ἴδια ἐκδρομή· κι' ὁμῶς δέν βα-
ρῆθκα καθόλου διαβάζοντας καί τῇ δική
σου περιγραφή, τόσο ωραία ἦταν) **Γολιάθ**
(ὄχι, δέν μπορεῖς ν' ἀντιγράψῃς δημοσιευ-
μένα πράγματα, ἔστω κι' ἀπὸ τὰ πιό πα-
λιά περιοδικὰ, καί νά μοῦ τὰ στείλῃς
πρὸς δημοσίευσιν· καινούργια θέλω, πρω-
τότυπα, ἀδημοσίευτα· τό ἐν' ἀπὸ τὰ Π.
Πνεύματα καλὸ) **Σπύρον Δ. Λέκκαν** (ἔ-
λαβα, εὐχαριστῶ) **Ρίτσαν Κομνηνοῦ** (ἔ,
βέβαια, τὰ μαθήματα κουράζουν· μ' ἀπο-
κτὰ κανεὶς τίποτα καλὸ χωρὶς κόπο; γρά-
φε μοῦ κάπου-κάπου γιά... ξεκούρασμα·
εὐχαριστῶ πολὺ γιά τὴν ἀνανέωσιν καί τὰ
καλὰ λόγια) **Μαρίαν Γ. Κουβαρά** (ἔλα-
βα, εὐχαριστῶ· τὰ ἐφετεινὰ μυθιστορήμα-
τα θά σὰς ἀρέσουν πιό πολὺ κι' ἀπὸ τὰ
παραπάλαι φίλησέ μου τὸν ἀδελφούλη πού ἤ-
θελε ἀπὸ φέτος τό φυλλάδιό στ' ὄνομά του)
ὄχι, τοῦ χρόνου καί νά ἰδοῦμε) **Σοφίαν**
Καλούρη (εὐχαριστῶ πολὺ· ὀδηγὸν ἔσται-
λα) **Αὐγερινὸν** (αὐτὸ σοῦ ἐνέκρινα· χαρτί
λύσεων ἔστειλα) **Δοξασμένον Τριπολι-**
τσωτάκι, Καρνάτιδα κτλ. κτλ.

Εἰς δας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 25
Νοεμβρίου θάπαντήσω στό ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΡΧΗ τοῦ νέου 272ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων. Ἴδε
προκήρυξιν εἰς τὴν σελίδα 10. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλά-
διου τούτου — γραμμέναι μόνον ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτε-
ρου χάρτου τῶν λύσεων — εἶναι δεκταὶ μέχρι τῆς
1 Φεβρουαρίου.

1. Δεξιόγραφος

Λύτη, μέ σέ τὸν ἴδιο
— Ἦτοι μέ μιὰ προσωπικὴ —
Καί ζῶο κατοικίδιο.
Ἀρχαία ἔδς πόλη ἑλληνική.
Ἰσμεράλδα

2. Παλαιὸς Δεξιόγραφος

Ἄν τὸ πρῶτο μου τό πῆς,
Κατὰ βέβαια δέν θά πῆς.
Ἄν τὸ δεύτερο δέν ἔχῃς,
Δέν ἤξερό ποῦς θά τρέχῃς.
Καί τὸ ὅλο δίνει σχῆμα.
Εἰς τοῦ δευτέρου τὸ ντύμα.
Νοικοκυρούλα

3. Στοιχειόγραφος

Αὐτὸ σημαίνει χῶμα.
Τοῦ κόβω τό κεφάλι.
Κι' ὑψώνεται ἀπ' τὸ χῶμα
Δέντρο γεμάτο κάλλιη,
Μέ κόκκινους ἀνθούς
Καί νόστιμους καρπούς.

Ἀγκάθι

4. Μεταγραμματισμός

Ὅποιον κάθεται σέ σπῆτι,
Δικαστὴ ἐγὼ τὸν κάνω.
Μόνον βγάνω ἕνα του γιῶτα
Καί στή θέσιν του ρῶ βάνω.
Δημήτριος Αὐγερινός

5. Δικτυωτὸν

* * * * * = Δράμα τοῦ Οὐγκώ καί
* * * * * = μελόδραμα τοῦ Βέρδη
* * * * * = Μόλις ἐγεννήθη
* * * * *
* * * * * = Δέν φυτᾷ διόλου
* * * * *
* * * * * = Τὸ δίδει ὁ ἱατρός
Καί καθέτως τὰ ἴδια.

Πριγκίπισσα τῶν Δολλαρίων

6-8 Μεταμορφώσεις

[Εἰς τὰς Μεταμορφώσεις ἡ μία λέξις
παράγεται ἀπὸ τὴν ἄλλην διὰ προσθή-
κης ἢ ἀφαιρέσεως ἑνὸς γράμματος, ἢ
διὰ μεταθέσεως τοῦ τόνου. **Κακῶς**,
καλῶς, **κάλως**, **ἄλως**, **ὄλως**, **ὄλος**, **θόλος**
κλπ.]

1. Ἡ πόλις διὰ 4 μεταμορφ. νά γίνῃ
νῆος.
2. Ἡ θύρα διὰ 5 μεταμορφ. νά γίνῃ
κλίμαξ.
3. Τὸ μῖσος διὰ 5 μεταμορφ. νά γίνῃ
φθόνος.

Μορφωμένη Νοικοκυρούλα

9. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν
κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτε-
ρον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρί-
της καί καθέξῃς, ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ
Αἰγαίου.

- 1, Ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς 2, Τετρά-
χειρον 3, Χώρα τῆς Γαλλίας 4, Θεὸς
αἰγύπτιος 5, Ἠπειρὸς 6, Μοῖρα 7,
Τραγικὸς βασιλόπαις.

Μπετόβεν

10. Ἑλλισοσύμφωνον

αει - εαιε
(Ἀρχαῖον παράγγελμα).

Παλαιὰ Ἑλληνίς

11. Γρίφος

αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ
Οἶκος Μ' ὦτ' 1933
1934
αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ αφ
Χρῆστος Αλαλιώτης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 37

449. Κεράσιον (κέρας, ἴον). — 450.
Τάλας - ἄλας, — Ὀρατός - ὀρατος. —
452. Ὁ Ἀρκάδιος, ἡ Ἀρκαδία, τὸ Ἀρ-
κάδιον.

443. Σ Ν Δ Σ Σ
Ο Ω Ι Ο Ι
Δ Ρ Ο Π Σ
Α Α Ε Η Ρ Π Π Ε Υ
Π Ν Τ Ι Λ
Ι Ο Ο Μ
Α Ν Ν Α

454. ΠΟΣΕΙΔΩΝ (ὀπιον, Σιδών, εἰ-
δος, ἰώδιον, Λιδώ, ὄδω, Νέδων). — 455-
459. Διὰ τοῦ Π: πόρος, κόπη, πόλος,
νωπός, σπλήν. — 460. ΦΑΙΣΤΟΣ - Ε-
ΣΠΕΡΟΣ (Φαέθων, Ἀρσινόη, Ἰαπε-
τός, Σχερία, Τύρος, Ὀροφή, Σηστός).
— 461. Τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς. — 462.
Ἵπαμονή κι' ἐπιμονή παλλὰ νικῶσι
προσκόμματα (ὑπὸ μο νῖ κ ἐπὶ μο νῖ,
πολλά ν' εἰκοσι πρὸς κόμματα).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΔΕ' — 1]

Δέξου, Ὀνειροπλέχτρα, στό γιόρτα-
σμά σου μύριες εἰλικρινεῖς εὐχές ἀπ'
τὸ
Δάκρυ Ψυχῆς

[ΔΕ' — 2]

Αἱ εὐχῆθοῦμε στή «Διάπλαση» πού
ἀλλάζει χρόνο «νά τὰ χιλοστήσῃ».
Δάκρυ Ψυχῆς

[ΔΕ' — 3]

Χαιρετῶ τὸν Διαπλασκόκομο, κι' ἰδιαί-
τερα τὴν Ἀργάμπελη καί τὸ Πει-
ραιωτάκι.
Χάλκης Γριπαίος

[ΔΕ' — 4]

Αγνή = Ἑλλή Νικολετοπούλου!.. Πι-
στεύω ἡ ἄμοιβή νά εἶναι ἱκανοποιη-
τική!.. Etes-vous contente?

Σπύροτο Μονάχο

[ΔΕ' — 5]

Δανάη, Πασχαλιά, νά περιμένω ἕνα
τετραζιδίκι; Στείλτε πρώτες. Δοῖς:
Mr A Theocharides, Galata, Place
de Tunnel No 11, Istanbul—Turkiye.

Ρόζα Λίνα

[ΔΕ' — 6]

Αγράμπελη, Παπαρούνα, Βρουσούλα, Ζα-
κυνθοπούλα, Ρέμβη, Ναυτόπουλο, Ντε-
νῆ, δέν πιστεύω ν' ἀρνηθῆτε; (ΔΔ' — 489).

Ναπολεόνη

[ΔΕ' — 7]

Μυρέλλα μου, γιά τὴ γιορτὴ σου δέ-
ξου ὁλόθερμες εὐχές.
Ριρῆς

[ΔΕ' — 8]

Αγαπημένοι Φίλημα Σκιας καί Ἰπτά-
μενε Ἀετέ, μέ δάφνες ὁ καινούργιος
Διαπλασιακὸς χρόνος.

Μελαγχολικὴ Ὀνειροπόλος

[ΔΕ' — 9]

Χαρούμενη Ἀνοιξή = Αἰκ. Κουλου-
κουνη. Μποναμάς γιά τὴ γιορτούλα
σου.
Οἶσος Σαῖξπηρ

[ΔΕ' — 10]

Τὰ μέλη τοῦ Οἴσου Σαῖξπηρ, ἐπὶ τῇ
ἐπετείῳ τῆς θρύσεώς του, «σαλατο-
ποιῶν» καί ἀνταλλάσσων μεταξὺ τῶν τῶν
ψευδώνυμα Ἀμλέτος, Μάκβεθ, Οθέλ-
λος, Ρωμαίος, Πόρκια.

[ΔΕ' — 11]

Ἐπεσμένε Λόρδε, Ταρζάν, Αἰώνιες Θερῶ-
λε, Νίκο Μυλωνά στή γιορτὴ Σας,
Σὰς εὐχόμεστε κάθε δυνατὴ χαρά.
Ἀγνή — Ἀμαδρεῶς